

1886-07-23

AFSENDER

Susette Cathrine Holten

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Sidste del af brevet mangler.

Afsendersted:

Rosenvænget

Omtalte personer:

Susette Cathrine Holten

Eline Lange

Agnete Skovgaard

Joakim Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 48 nr. 16

DOKUMENTINDHOLD

Susette Skovgaard fortæller hvordan de har bedt for Agnete Skovgaard hjemme i Danmark. Eline Lange har været meget angst og ulykkelig over Agnetes sygdom. Susette Skovgaard råder Joakim Skovgaard til at skåne Agnete så meget som muligt.

TRANSSKRIFTION

Mappe 48 nr 16

Rosenvænget den 23 ende Juli 86.

Min elskede Broder!

Hvilken Fryd det var i Gaar at faa Dit telegram om Bedring, kan Du vist tænke Dig; den Nat og Formiddag, der gik foran vilde jeg ikke have om for aldrig det; der var vist ikke mange af os her hjemme i Kjøbenhavn, der sov ret meget den Nat.

Ved Du hvad jeg synes der gav ens Bøn sådan styrke den

-2-

Nat, at vide at vi var saa mange der bad, om det end var hver for sig. Kun Du forstaa hvad jeg mener, naar jeg siger, at skjønt mit Hjærte var fuld af den frygteligste tvivl og Angst, saa tvivlede jeg dog ikke et Øjeblik, kan Du forstaa at man paa en Gang kan tvivle og dog ikke tvivle; ja Du har vist selv haft det paa samme Maade, min søde Kim; jeg har tænkt saa meget paa at rejse til Dig,

-3-

men de beder mig alle saa meget at lade være, jeg kan jo saa let ogsaa blive syg, og det vilde jo saa unægtelig være en mislykket Hjælp for Dig, men jeg synes det er saa trangt at vide Dig ene om det, nej ikke nu mere, naar det bedres er det jo en saa endeløs fryd, at Du ikke behøver mere, men da det saa saa sort ud, da ønskede jeg saa meget at være hos Dig. Men lad os nu tænke lidt fornuftigt paa Agnete; jeg

-4-

vil fortælle Dig saa meget om tyfoide Feber, som jeg ved; Fru Unmach var hos Gudmoder i Gaar, hun har haft Tyfus, og hvad hun fortalte beroligede os saa overmaade meget, jeg gik da ogsaa straks til Fru Lange at berolige hende.

Fru Unmach fortalte, at hun havde den frygteligste Angst den hele Tid, hun følte sig saa ulykkelig saa hun ikke kunne beskrive det; skjønt hun havde den bedste pleje og sin kjærlige mand.

I to Dage var hun opgivet af

|Gudmoder hilser saa meget. Og saa mange andre Mennesker jeg husker dem ikke alle.

Frem for alt husk at du ikke i denne Tid har en fornuftig Kone som kan tages paa raaad, men om noget, anstræng ikke hendes Tanker med noget som helst.

|hun kan taale det, men dette brev er rigtig nok ikke til at læse højt for hende, saa lad vær

Din egen Søster.

I am glad you are right. I have been told
that it was worth the trouble, now and will be so.

Mappe 48 Nr. 16

Min elskede Broder!
 Hvilken Fryd det var
 i Gaar at faa Det Tilsæ-
 gges om Bedring, kan
 du vist tænke Dig; den
 Nat og Formiddag, der gik
 forbi vilde jeg ikke have
 om for aldrig det; der var
 vist ikke mange af os her.
 hjemme i Kjøbenhavn, der
 ser ret meget den Nat.
 Ved du hvad? synes der ogsaa
 en Bøn saadan Styrke den

Nat, at vide at vi var
saa mange der bad om
det end var hver for sig.
Men Du fastholdt jeg mener
naar jeg siger, at 'kjønt
mit Hjerte var fæstet af
den frygteligste Triel og
Angst, saa trilede jeg
dog ikke et Øjeblik, kan
Du forestaa at man paa
en Gang kan trile og
dog ikke trile; ja Du
har vist selv haft det paa
samme Maade, min søde
Kvinde; ja har tænkt paa
nogen paa at rejse til Dig,

om hvad jeg har paa den anden side, om angst, om sorg, om
hinder tænkt med mig om det.

From det alt-hverde at det vilde i det endelige Tid fandt en fornyet Gæst

men de beder mig alle saa
megt at lade være, j kan
jo saa let og saa blive syg,
og det vilde jo saa uregte-
lig være en mislykket Hæb
for Dig; men j synes det
er saa trægt, at vide Dig
en om det, nej ikke her
mere, naar det bedes er
det jo en saa endeløs Træng
at det ikke betyder mere,
men da det saa saa sort
ud, da ønskede j saa meget
at være hos Dig.

Men lad os nu tænke lidt
fornuftigt paa Agnete; j

vil fortælle Dig saa meget
om tyfoide Febr, som jeg
ved; Fru Urmach var hos
Gudmoder i Gaar, hun har
haft Tyfus, og hvad hun
fortalte beroligede os saa
overmaade meget, ji gik da
ogsaa strax til Fru Lange
at berolige hende.
Fru Urmach fortalte, at hun
havde den frygteligste Angst
den hele Tid, hun sagde sig
saa uligkelig saa hun ikke
kunne beskrive det; skjønt
hun havde den bedste Pleje
og sin kjærlige Mand.
3 to Dage var hun opgiven af

Gudmoder fik det saa meget
dumt og var meget angst
og var meget angst
og var meget angst